

Szabó Eszter egyetemi hallgató, ELTE Lengyel Tanszék:

Ne féljete!

II. János Pál pápa üzenete a fiataloknak és a világnak

Karol Wojtyła már fiatal korában is gyakran szervezett túrákat és kempingeket a katolikus ifjúságnak és II. János Pálként sem változtatott sokat sportos életritmusán és fiatalos lendületén. Maga is rendkívül művelt ember lévén igen fontosnak tartotta az oktatást, a fiatalok nevelését, a jövő nemzedék tudatos hit felé terelését.

Ezért és a fiatalok hitben való megerősödéséért alapította meg 1984-ben az Ifjúsági Világtalálkozót, amit két-háromévente tartanak meg.

Már az elsőn is mintegy háromszázezer fiatal vett részt és számuk azóta minden találkozón milliós nagyságrendekben mérhető.

Az esemény patrónusa Kalkuttai Boldog Teréz közismertebb nevén Teréz anya.

Ne féljete mondásainak nagy része e találkozókon elmondott beszédeiből származik, s habár szavait főként a fiatalokhoz intézte, minden korosztálynak megszívlelendőek lehetnek tanácsai. Főként mai zaklatott világunkban.

„Ne féljete fiatalnak lenni!”

A fiatalság erős cselekvőszándéka, a nagy reménység és bizalom korában rengeteg szépre és jóra vezethet bennünket. Erre hívja fel figyelmünket II. János Pál ebben az intésében. A jövőt alakító ifjúság erejéről beszél, arról, hogy ne torpanjon meg az a hatalmas tenni vágyás, ami éveinket jellemzi. Arról, hogy ezek a nagy cselekedetek mind-mind a jóért legyenek.

„Ne féljete a jövőtől!”

Mert attól, hogy ifjunc korában tenne az ember még minden lépését visszatarthatja a jövőtől való félelem, a szorongás a holnap miatt. Egyrészt, hogy lesz-e elég erő és akarat a nagy tettek végrehajtásához, másrészt pedig, hogy egyáltalán megéli-e és ha igen, hogyan. Félelem

a kudarctól, az álmok és remény elvesztésétől, a feladat nehézségétől, az elbátortalanodástól, motivációvesztéstől.

Mindezek ellenében II. János Pál emlékeztet bennünket, hogy az Úr velünk van minden utunkon és kíséri minden cselekedetünket. Óva int azonban a könnyelműségtől, a nehéz munka elkerülésétől.

„A fiatalokat nagy veszély fenyegeti, a reklámok gonosz, megtévesztő használata elhiteti velük, hogy a kemény munka elkerülésével is könnyen és fáradalom nélkül, azonnal kielégíthetik minden vágyaikat.” - mondja.

Szól arról is, hogy szüntelenül keresni kell.

„Ne féljete az igazságtól!”

Nem szabad engedni a világ tekintet elfordító erejének. Törekedni kell az igazság mindenkori megismerésére. Nyitott szemmel és nyitott szívvel kell járni, és mindenkor bízni.

„Ne féljete válaszolni hivatásokra!”

Az olyan embert, aki ismeri eredetét és élete biztos alapokon áll, sosem lehet megingatni. Mert minden életnek célja van és ezt a célt meg kell ismerni. A tehetséget pedig, mint a hozzá vezető utat felszínre kell engedni, és gyümölcsözővé kell tenni azt.

Ehhez kapcsolódik ezek nyilvánosan való felvállalása és a lelki bizonyosság hirdetése is.

„Ne féljete hirdetni az evangéliumot!”

Nem csupán az élet és a jótettek példái, de a szó is rendelkezésére áll az embernek.

II. János Pál elmondja, nem könnyű dolog a világgal szemben felvállalni ezt, de semmiképp sem kell szégyenkezni, hanem büszkén és cselekvőn kell prófétákká lenni.

„Ne féljete attól, hogy szentek legyetek! Ne féljete attól, hogy az életszentségre vágyakozzatok!”

A hívő ember élete folyamatos munkálkodás a hitben való megmaradásért. Ezzel arra figyelmeztet, hogy nem kényelmesedhetünk bele kereszténységünkbe, nem válhat megszokottá ajkunkon az ima és ne is csak a külső közönség számára láttassuk magunkat szenteknek. A képmutatás is nagy ellensége a hitben való megmaradásnak. Ne valaki

más kedvéért vagy jó véleményéért akarjunk helyesen élni a hitben, hanem egyedül a Megváltóért.

S, mint, ahogyan ő sem félt vállalni, mi se rettegjük a megpróbáltatásokat és gyötrelmeket.

„Ne féljete a szenvedéstől és a haláltól!”

A pápa maga is sok gyötrelmet elszenvedvén- úgy fiatal életében, mint pápasága alatt (amikor 3 alkalommal próbálták megölni őt merénylői)- üzeni ezt nekünk.

Mert minden igaz szeretet áldozatot követel. Kínnal és fájdalommal váltattunk meg mi magunk is, igaz és teljes szeretetből. Ne féljünk hát a szeretet áldozatától! Ne féljünk felvállalni saját keresztjeinket akár a jólétet és más mulandóságokat ígérő világgal szemben sem!

II. János Pált gyakran nevezik a fiatalok pápájának is, mert olyan sokat tett és cselekvő szeretettel viseltetett az ifjúság iránt.

Befejezésül és útravalóul legyen számunkra az elkövetkezendő (2011 augusztusában, Spanyolországban megrendezésre kerülő) Ifjúsági Világtalálkozó vezérfonala.

„Meggyökerezvén és tovább épülvén Ő benne és megerősödvén a hitben, amiképpen arra tanítottatok, bővölködvén abban hálaadással.” Kol. 2:7